

chefstjänster fortfarande ingår i den juridiska personens organisation eller iii) att andra personer har utsetts som tillförordnade chefer genom det behöriga organets beslut att entlediga vissa av sina anställda från deras chefstjänster?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen – Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om arbetstagarrepresentation (EGT L 80, 2002, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský soud v Brně (Republiken Tjeckien) den 20 juni 2022 – CV mot Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

(Mål C-406/22)

(2022/C 359/44)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Krajský soud v Brně

Parter i det nationella målet

Klagande: CV

Motpart: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Tolkningsfrågor

1. Ska kriteriet för att betecknas som ett säkert ursprungsland i den mening som avses i artikel 37.1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (¹) i bilaga I b till direktivet – det vill säga att det berörda landet ger skydd mot förföljelse eller misshandel genom iakttagande av de rättigheter och friheter som fastställs i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, särskilt de förpliktelser från vilka undantag inte får göras enligt artikel 15.2 i denna konvention – tolkas så, att ett land inte längre uppfyller detta kriterium för att betraktas som ett säkert ursprungsland om det avviker från sina förpliktelser enligt nämnda konvention i samband med ett allmänt nödläge i den mening som avses i konventionens artikel 15?
2. Ska artiklarna 36 och 37 i direktiv 2013/32/EU tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstat att fastställa att ett tredjeland endast till viss del ska betraktas som ett säkert ursprungsland, varvid det görs vissa territoriella undantag där presumtionen att denna del av landet är säkert för klaganden inte gäller, och för det fall medlemsstaten fastställer ett land som säkert med sådana territoriella undantag, kan landet i fråga i sin helhet inte betraktas som ett säkert ursprungsland i den mening som avses i direktivet?
3. För det fall en av de två ovanstående frågorna ska besvaras jakande, ska artikel 46.3 i direktiv 2013/32/EU, jämte artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att en domstol som prövar ett överklagande av ett beslut att avvisa en uppenbart ogrundad ansökan enligt artikel 32.2 i direktivet, som meddelats i ett förfarande enligt artikel 31.8 b i direktivet, på eget initiativ (ex officio), även om klaganden inte har gjort någon invändning, ta hänsyn till det faktum att fastställandet av ett land som säkert strider mot unionsrätten av ovan angivna skäl?

(¹) EUT L 180, 2013, s. 60.